

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

П О С Т А Н О В А
від 29 серпня 2002 р. N 1286
Київ

Про затвердження Положення
про Зелену книгу України

*{ Із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ
N 956 (956-2009-п) від 09.09.2009
N 748 (748-2013-п) від 07.08.2013 }*

Відповідно до статті 31 Закону України "Про рослинний світ"
(591-14) Кабінет Міністрів України **п о с т а н о в л я є:**

Затвердити Положення про Зелену книгу України, що додається.

Прем'єр-міністр України

А.КІНАХ

Інд. 33

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 29 серпня 2002 р. N 1286

ПОЛОЖЕННЯ
про Зелену книгу України

*{ У тексті Положення слово "Мінекоресурсів" замінено словом
"Мінприроди" згідно з Постановою КМ N 956 (956-2009-п)
від 09.09.2009 }*

1. Зелена книга України (далі - Зелена книга) є офіційним державним документом, в якому зведено відомості про сучасний стан рідкісних, таких, що перебувають під загрозою зникнення, та типових природних рослинних угруповань, які підлягають охороні.

2. Зелена книга є основою для розроблення охоронних заходів щодо збереження, відтворення та використання занесених до неї природних рослинних угруповань. Охорона цих угруповань спрямовується на збереження їх центричної структури, популяцій рідкісних видів рослин та умов місцезростання.

3. Визначення природних рослинних угруповань, які підлягають занесенню до Зеленої книги, здійснюється відповідно до методики, що затверджується Мінприроди.

4. Охорона природних рослинних угруповань, занесених до Зеленої книги (далі - рослинні угруповання), забезпечується шляхом:

установлення їх особливого правового статусу, врахування вимог щодо охорони цих угруповань під час розроблення нормативно-правових актів;

створення на місцевостях, де існують угруповання, біосферних заповідників, інших територій та об'єктів природно-заповідного фонду, в тому числі транскордонних;

врахування спеціальних вимог щодо їх збереження під час розміщення продуктивних сил, вирішення питань відведення земельних ділянок, розроблення проектної та проектно-планувальної документації, проведення екологічної експертизи тощо;

проведення постійного спостереження (моніторингу) за їх станом та необхідних наукових досліджень;

запровадження особливих видів режиму збереження;

проведення відповідної еколого-просвітницької роботи та інформування громадськості про їх стан;

установлення адміністративної, цивільної та кримінальної відповідальності за знищення чи пошкодження угруповань та їх місць зростання;

приєднання України до відповідних природоохоронних конвенцій, укладення міжнародних угод у цій сфері.

5. Відтворення рослинних угруповань здійснюється на основі науково обґрунтованих заходів шляхом:

сприяння їх природному відновленню;

запобігання небажаним змінам та негативному антропогенному впливу;

їх формування на штучно створених об'єктах природно-заповідного фонду.

6. Організація охорони та відтворення рослинних угруповань забезпечується Мінприроди та іншими центральними органами виконавчої влади, місцевими держадміністраціями, органами місцевого самоврядування відповідно до законодавства.

7. Зелена книга містить таку інформацію: біномінальна наукова назва рослинного угруповання, його синфітосозологічний індекс, клас, категорія, статус, поширення в Україні, фізико-географічні умови, біотоп, фітоценотична, аутофітосозологічна та ботаніко-географічна значущість, ценотична структура та флористичне ядро, потенціал відновлюваності, вид режиму збереження, обґрунтування необхідності здійснення охорони, біотехнічні і созотехнічні рекомендації, джерела інформації, картосхема поширення угруповання.

8. Пропозиції щодо занесення до Зеленої книги чи вилучення з неї рослинних угруповань можуть подаватися науково-дослідними установами, державними та громадськими організаціями, окремими вченими, фахівцями, що займаються охороною та використанням природних рослинних ресурсів, разом з відповідним науковим обґрунтуванням із зазначенням відомостей про ботаніко-географічне та історичне значення, рідкісність, кількість місць зростання та їх площу, рівень стабільності екологічних умов та інших показників, що свідчать про необхідність вжиття заходів для охорони певних угруповань.

9. Ведення Зеленої книги покладається на Мінприроди і фінансується за рахунок державного бюджету.

10. Державний контроль за дотриманням вимог щодо охорони, відтворення та використання рослинних угруповань здійснює Держекоінспекція та її територіальні органи.
{ Пункт 10 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ N 748 (748-2013-п) від 07.08.2013 }

11. Мінприроди забезпечує:

офіційне видання Зеленої книги не рідше ніж один раз на 10 років та розповсюдження її примірників;

оперативне інформування заінтересованих органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій та громадян про зміни, що вносяться до Зеленої книги.

Публікації документа

- **Офіційний вісник України** від 20.09.2002 — 2002 р., № 36, стор. 38, стаття 1692, код акту 23142/2002
-